

[Elsa-Merete Ross.]

boligminister, om en boligminister har muligheder for at forhandle lidt med Københavns kommune om, at vi virkelig får lidt flere boliger i København af reguleret boligbyggeri.

Arne Larsen: Jeg tror, den højtærede boligminister har misforstået mig en lille smule. Jeg vil absolut ikke underkende, at der er sket en ganske kolossal og god udvikling med hensyn til at modernisere, industrialisere og rationalisere vort byggeri. Det er helt i orden. Men jeg pegede på, at hvis vi skal indhente bolignøden, hvis vi skal op på et højere antal byggede lejligheder om året, så tror jeg ikke, at det klares på traditionel vis med de håndværkere, vi har muligheder for at sætte i gang. Jeg tror, vi skal have en yderligere industrialisering af byggeriet, og at vi skal have yderligere arbejdskraft draget ind i byggesektoren, arbejdere, som muligvis gennem en omskoling kan sættes ind på en række områder. Derfor tror jeg ikke, vi bare skal standse ved det, vi har i dag, og konstatere, at det er godt. Vi må gå videre frem, og jeg tror, det er nødvendigt også ad industrialiseringsvej at forcere denne udvikling en lille smule.

Boligministeren var inde på et andet spørgsmål: om det ville være ansvarligt at foretage yderligere investeringer i byggeriet, sådan som landet lå i øjeblikket. Jeg taler for — og jeg tror også, det er rigtigt — at vi skal forøge investeringerne i byggeriet. Der er to ting, som er ganske nødvendige for, at samfundet i det hele taget kan funktionere. Det er for det første, at folk har en arbejdsplads, at de har arbejde, og for det andet, at de har et sted at bo. De to ting hænger så nøje sammen, at hvis ikke vi formår at skabe det nødvendige antal boliger for folk, ja, så kan hele produktionsapparatet gå i stykker. Derfor må det være en sideordnet opgave samtidig med den store investering, som vi har haft i erhvervslivet, at vi følger op med store investeringer i boligbyggeriet. Hvis der virkelig er mening i alt det, vi har snakket om herinde om planlægning og udvikling af vort lands nye områder o. s. v., må erhvervsudviklingen og boligudviklingen gå hånd i hånd.

Jeg vil gerne pege på, at vi før krigen i

dette land investerede 3,6 pct. af vor nettonationalindkomst i boligbyggeri. I dag er vi ikke oppe på den procent; vi ligger tværtimod under, på 3,1 pct. Vore nabolande Norge, Sverige og Vesttyskland investerer over 5 pct. af nettonationalindkomsten i boligbyggeriet. Selvfølgelig kan det lade sig gøre. Det er selvfølgelig spørgsmål om en rimelig fordeling af investeringerne i det hele taget, så man undgår de værste vildskud både med luksusbyggeri og også med hensyn til erhvervsinvesteringer, såsom bank- og forsikringspalæer o. s.v. Der er nok en ende her, hvor man kunne spare og investere i boligbyggeri i stedet for.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen om vurderingen af det sociale byggeri. Mit parti kan ikke på nogen måde se, at man kan komme uden om at forcere en udvikling i det sociale byggeris muligheder for at bygge til rimelige priser. De sociale boligselskaber har spillet en ganske stor rolle i boligbyggeriet, og jeg håber, at det også fortsat vil komme til at udfylde denne rolle. Den højtærede boligminister har bevist, at den boligandel, som de sociale boligselskaber bygger, har været faldende, og at der nu må gøres noget effektivt for, at de får en større andel. Jeg deler fuldstændig denne opfattelse, og jeg tror, det er den eneste måde at opnå en rimelig boligbestand på, så den ikke bliver et udbytningsobjekt for kapitalindehavere.

Rimstad: Til den højtærede boligministers bemærkninger til mig vil jeg gerne sige, at hvis ministeren vil hævde, at han ikke har ønske om særlig at hjælpe det støttede byggeri på det privates bekostning, vil jeg gerne omtale den højtærede ministers udtalelser til dagbladet Aktuelt for 25. november sidste år, hvori han sagde, at meningen var at få hånd i hanke med byggeriets udvikling og herved få mulighed for at fremme det støttede byggeri.

Hvad angår oprettelsen af nye sociale boligselskaber, hvoraf der efter den højtærede ministers opgivelse etableres ca. 10-11 nye om året, vil jeg gerne spørge, om det ikke her drejer sig om datterselskaber af eksisterende boligselskaber. For sådanne har der aldrig været vanskeligheder; men hvor det drejede sig om helt nye konstruktioner med nye personer — man kan